

svalor på tråd

när jag var barn
växte det svalor på tråd

när jag fyllde arton år
valde jag mig en sjukdom
och jag kallade den för poesi

numer är det en diagnos och inte en sjukdom
ett tillstånd, ett neuropsykiatriskt hinder för mognad

jag trär svalor på tråd
och förtränger mitt syndrom
och håller god min inför omvärlden

för syndrom finns ingen bot
det enda som hjälper en diagnosticerad att bli hel
är att acceptera alla hinder
man måste ta sig över
för att verka vara som en människa
som vet vad hon gör

som gör gott
och mår bra
och förstår talspråk, och skicket och seden dit man kommer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catharina Edin med Poeter.se id #29234 innehar upphovsrätten